

dømt person under sit fængselsophold belønnes med et dansk statsborgerskab. I dag vil en almindelig ansøger ikke få dansk indfødsret under et sådant fængselsophold, mens det modsatte er tilfældet for personer, der søger om indfødsret ved skriftlig erklæring efter § 3. Det kan ikke være rimeligt, at der sker en så streng forskelsbehandling, som oven i købet er stærkt krænkende for retsbevidstheden. Dette er ikke lighed for loven.

Arne Melchior (CD):

Ja, jeg går ind og ud af salen, som det passer mig, og det ser ud til, at hr. Poul Nødgaard gør det samme. Men det er selvfølgelig hans og min gode ret. Jeg har redegjort for, at jeg har siddet i Trafikudvalget hele formiddagen med sager, der ikke kunne udskydes, jeg har derfor ingen grund til at have dårlig samvittighed, og jeg gider ikke høre de bebrejdelser oftere.

Hr. Poul Nødgaard fik også sagt, at jeg måske synes, det er morsomt at se nogen blive overfaldet. Men den slags stupide spørgsmål fortjener ingen som helst svar.

Fru Inge Dahl-Sørensen sagde: »Vi ønsker ikke, at folk, der har begået grov kriminalitet, har mulighed for at opnå dansk indfødsret lige med det samme . . .« – ordret: »Lige med det samme.« Jamen i forslaget, som er fremsat af bl.a. fru Inge Dahl-Sørensen, står der jo også, at det kan de heller ikke få. De kan ikke få det lige med det samme. Ved ubetingede hæfte- eller fængselsstraffe under 3 måneder skal der gå 5 år efter straffens udståelse, og der er også andre grænser. Er det lige med det samme?

Det fører mig over til et spørgsmål til justitsministeren, som han muligvis ikke kan besvare på stående fod, men som jeg godt vil have rejst i debatten her. Det rinder mig i hu, at der bl.a. står »efter straffens udståelse«, og vi ved jo, at ikke alle straffede kan få lejlighed til at afsone umiddelbart efter domsafsigelsen, men at der kan gå årevis, før afsoningen kan begynde.

Betyder ordene »fra straffens udståelse« så også, at straftiden plus den ventetid, vedkommende skyldige eventuelt har, før straffen kan effektueres, skal gå? Hvis ikke det kan besvares nu, kan jeg jo få lejlighed til at stille spørgsmålet skriftligt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er fru Inge Dahl-Sørensens svartale, som bringer mig på talerstolen. Der bliver her fra

Venstres side brugt nogle argumenter om lighed for loven og om logik, som nødvendigvis kræver et svar.

Hvis Venstre havde været logisk her, havde man foreslået § 3 om statsborgerskab eller indfødsret ved erklæring totalt afskaffet, sådan at man sagde: Alle ansøgere til dansk statsborgerskab skal behandles fuldstændig ens, uanset hvor gamle de er. Enhver aldersgrænse er jo en eller anden grænsefastsættelse, hvorved man skal beslutte sig for, at under den aldersgrænse skal man behandles på en anden måde end over.

Det har Venstre og De Konservative ikke ønsket, men jeg imødeser da en debat om et nyt forslag fra Venstre om, at man helt afskaffer indfødsret ved erklæring. Jeg vil på forhånd sige, at det går Det Radikale Venstre ikke ind for. Men hvis man endelig skal påberåbe sig logik, så må man da være konsekvent og fremsætte et forslag, som er logisk, nemlig ved at sige, at alle ansøgere skal behandles ens.

Og jeg vil i øvrigt sige: Så bør der ikke være nogen grænse ved 18 år, men så bør grænsen jo være ved 15 år, nemlig ved den kriminelle lavalder, dér, hvor forbryderne faktisk kan domfældes og straffes, hvad de ikke kan, før de når den kriminelle lavalder.

Jeg ser altså frem til en række forslag fra Venstre og måske også De Konservative. Det ville dog skuffe mig dybt, hvis De Konservative gik med på det, men jeg er sikker på, at Venstre kan finde andre venner her i Folketinget, som vil hjælpe dem med at fremsætte forslag om andre kriterier for at meddele indfødsret.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er jo ikke utænkeligt – og det er også tilfældet – at der er unge, der har boet i Danmark, fra de blev født, og som kun kender Danmark, unge, der er født her af udenlandske forældre og har opholdt sig her altid, taler dansk, har gennemgået dansk skole osv. og har levet et fuldstændig ordentligt og normalt liv, og det vil da være naturligt, at de kan erklære sig som danske statsborgere. Det kan jeg ikke se, der er nogen problemer i overhovedet; men der er problemer i, at man kan begå voldsom kriminalitet og så under dække af § 3 kan erklære sig som dansk statsborger.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at spørge justitsministeren: Vi har i forbindelse med løsningskravet vedrørende tyrkiske statsborgere